

Така знайома “дитяча” інфекція

Вітряна віспа (інакше – вітрянка) – вірусне захворювання з групи герпесвірусних інфекцій, яке характеризується переважним ураженням дітей, помірною загальною інтоксикацією, поліморфною екзантемою з переважанням везикул (міхурців із прозорою рідиною).

Після захворювання у людини формується пожиттєвий імунітет, повторні випадки вітрянки вкрай рідкісні та потребують пильної уваги з боку медиків. Проте після хвороби вірус зберігається в організмі все життя і може викликати в дорослому віці оперізуючий лишай.

Вітрянка є небезпечною ще й тому, що дуже швидко поширюється. Вірус передається безконтактним шляхом – із потоком повітря, може навіть і через вентиляційні шахти. Радіус ураження вірусу – 20 метрів. Можна не контактувати з хворим, а просто перебувати в приміщенні, де він побував і де зберігається вірус, і захворіти.

Щороку в Україні фіксують приблизно 150 тисяч випадків. Рівень захворюваності на вітряну віспу серед приписного населення залізниці є значно нижчим від середньостатистичних показників (у середньому відповідно 170-190 випадків на 100 тис. населення проти 250-270 на 100 тис. населення по Україні).

У 2012 році на Львівській залізниці було зареєстровано 484 випадки, у 2013 році – 435 випадків захворювання на вітряну віспу (переважно серед дитячого населення – відповідно 87,3% та 84,8%). За перше півріччя цього року захворіло 255 осіб проти 296 за аналогічний період минулого року.

Хвилі вітряної віспи виникають періодично – кожні 2-3 роки. Вірус досить активний – усі, хто з ним зустрівся і раніше не хворів, як правило хворіють. Майже 90% – діти віком до 18 років. За рівнем захворюваності серед дітей вітряна віспа поступається лише гострим респіраторним вірусним та кишковим інфекціям.

Хоча вітряна віспа – типова дитяча інфекція, на вітрянку можуть хворіти і дорослі – ті, які не перехворіли в дитинстві. Таких випадків – у межах 10% від загального числа захворювань. Наприклад, у 2012 році серед приписного населення залізниці захворіла 61 доросла особа (12,7% від усієї кількості хворих), із них 56 залізничників; у 2013 році захворіло 66 дорослих (15,2%), із них 54 залізничники; за I півріччя 2014 року – 33 дорослі (13,5% від усієї кількості хворих), із них 28 залізничників. Ці показники відображають загальну тенденцію захворюваності по Україні.

Симптоми вітряки у дорослих ідентичні до симптомів цього захворювання у дітей. Різно підвищується температура, розвивається гарячковий стан – слабкість, головний біль, порушення апетиту і сну. По всьому тілу з'являється спочатку інтенсивне почервоначення шкіри, а потім висип, який супроводжується сильним свербінням. Украв рідко вітрянка може протікати без рясної висипки, проте відсоток таких випадків дуже малий.

Вірус передається повітряно-крапельним шляхом при чханні, кашлі, розмові. Заразним є хворий за 2-3 дні перед висипом та до 5-го дня після появи останнього висипання. Проте проявляється вітряна віспа не одразу, зокрема не раніше 11-го та не пізніше 21-го дня після контакту з хворим. Інкубаційний період при вітряній віспі триває 11-21 день.

Початкові ознаки захворювання схожі на застуду – гарячка, зниження апетиту, іноді – болі в горлі. На тлі підйому температури з'являється висип: спочатку у вигляді дрібних округлих червонуватих плям (до 1 см), потім вони плавно піднімаються над поверхнею шкіри, перетворюючись на горбки, а потім – у сверблячі міхурці з прозорою рідиною. Згодом міхурці підсихають, вкриваючись кірочкою, і безслідно відпадають впродовж 1-2 тижнів. Проте якщо міхурці нагноїлися, чи дитина їх розчухала, після загоєння міхурців формуються рубчики, що створює косметичні дефекти шкіри. Висипання можуть бути і на слизових оболонках рота та статевих органів, що супроводжується виразним свербіжем та дискомфортом. Таких епізодів підсипань із підйомом температури може бути до 3-4 із проміжками нормального самопочуття впродовж 1-2 днів.

Подібні з вітрянкою висипання можуть бути при алергічних реакціях та інших захворюваннях, тому в усіх випадках хворого повинен оглянути лікар.

Хворі з легким неускладненим перебігом вітряної віспи лікуються переважно в домашніх умовах. Ізоляцію хворого припиняють через 5 днів після останнього висипання. Якогось особливого лікування вітрянка не потребує. Загалом лікування нетяжкого перебігу вітряної віспи проводиться за рекомендаціями лікаря та направлене на профілактику ускладнень і полегшення стану хворого.

Розчухувати висип категорично не можна, оскільки можна додатково занести інфекцію. Препарати проти свербіжу має призначити лікар.

Пам'ятайте про ознаки, коли потрібно звернутися за медичною допомогою негайно: виражена млявість та сонливість, температура тіла більше 39°C, що не знижується при прийомі жарознижувальних препаратів, задишка, блювання, марення, хитка хода, втрата свідомості, судоми. Це свідчить про розвиток ускладнень, що загрожують життю хворого.

Найважливішим профілактичним заходом є запобігання контакту з хворими на вітряну віспу або оперізуючий лишай. Хворих на оперізуючий лишай необхідно ізолювати від осіб, які не хворіли на вітряну віспу.

Ситуація ускладнюється тим, що в дорослих вітрянка протікає частіше значно важче, ніж у дітей, у деяких випадках необхідна термінова госпіталізація. На фоні хвороби може розвинути цілий букет захворювань, наприклад, пневмонія, отит, орхіт, нефрит і багато інших. Крім того, симптоми вітряної віспи у дорослих виражені сильніше і переносяться важче. Цим і небезпечна вітрянка у дорослих.

Згідно з чинним порядком проведення профілактичних щеплень в Україні щеплення проти вітряної віспи не включені в календар обов'язкової імунізації за віком, тому централізоване забезпечення вакциною за кошти державного бюджету непередбачене. Розроблена жива вакцина проти вітряної віспи, яка використовується у 80 країнах світу.

У національний календар щеплень України вакцинацію проти вітряної віспи введено як рекомендоване щеплення здоровим дітям, які досягли 12-місячного віку й не хворіли на вітряну віспу; дітям, які раніше не хворіли на вітряну віспу, при вступі до школи (згідно з медичною документацією); працівникам охорони здоров'я та освіти, які мають високий ризик інфікування й не хворіли на вітряну віспу. Щеплення проти вітряної віспи в Україні проводять і за станом здоров'я, вони рекомендовані дітям із хронічною нирковою недостатністю, ВІЛ-інфекцією, при трансплантації кісткового мозку, пацієнтам із первинними імунodefіцитами без ураження Т-клітин.

Вірус вітряної віспи хоч і переноситься на великій відстані, дуже нестійкий, а тому достатньо провітрювати кімнату і робити вологе прибирання, щоби його позбутися. Кварцування, циркуляція свіжого повітря – і помешкання чисте від вірусів.

Оксана КУНИНЕЦЬ,
начальник управління
на Львівській залізниці Головного управління
Держсанепідслужби
на залізничному транспорті

Комбайн заглух на переїзді

Наприкінці липня на золотоколоських нивах настає гаряча пора – жнива. Залізничники беруть активну участь у цьому процесі і відповідально підходять до забезпечення ритмічного транспортування збіжжя, тоді як колеги з аграрного сектора за буденними клопотами, схоже, іноді посилають увагу до безпеки руху. Як свідчить дорожньо-транспортна подія (ДТП), що трапилася 2 серпня цього року на залізничному переїзді 118 км перегону Озеряни-Дубно (Рівненська дирекція), така недбалість може спричинити велику біду.

Того вечора близько десятої години 58-річний комбайнер повертався комбайном із трудової зміни. Коли “Нива” некапливо наближалася до залізничного переїзду, що не охороняється, звукова та світлова сигналізація вже попереджали про наближення поїзда. Попри це, водій продовжив рух і виїхав на колію. Можливо, вкрай небезпечний маневр міг би завершитися без особливих наслідків, якби у відповідальний момент не підвела техніка. Через технічну несправність комбайн заглух і зупинився на парній колії. Машиніст пасажирського поїзда №99 сполученням Київ-Ужгород помітив несподівану перешкоду і застосував екстремне гальмування, проте гальмівного шляху забракло, аби уникнути зіткнення з порушником.

На щастя, у цьому випадку люди не постраждали, поточного ремонту потребуватимуть лише комбайн та локомотив. За висновками експертної комісії, яка розслідувала обставини аварії, претензій до роботи залізничного устаткування нема, а от вчинок комбайнера, який спричинив ДТП, грубо порушивши правила дорожнього руху, потребуватиме окремих пояснень.

Злодії шукають “заробітку” біля колії

На території Львівської залізниці побільшало випадків розкрадання деталей верхньої будови колії, зокрема накладок, кочетилів та інших елементів кріплення рейок. Загалом у липні зафіксовано 18 випадків крадіжок проти 11 за аналогічний період 2013 року.

16 липня на перегоні Тячево-Тересва чергова Хустської дистанції колії виявила відсутність 118 підкладок КБР-65 разом із кріпленнями. Крадії підійшли до справи “творчо”: вони відкручували підкладки не під'їждом, а потроху на кількох пікетах. Наступного дня на тому ж 117 км перегону Тячів-Тересва виявлено крадіжку 69 підкладок КБР-65 разом із кріпленнями. Завдяки пильності працівників дистанції колії попередбачених наслідків не сталося.

19 липня черговий по переїзду 9 км станції Брюховичі виявив крадіжку 7 підкладок типу Р-65. Міліція оперативно затримала громадянина Б., що проживає у Львові на вул. Кирилівській. Обставини злочину з'ясовуються.

Вранці того ж дня під час обходу колії станції Мукачєво затримано двох невідомих, які займалися розшивою діючої приймально-відправної колії №54. Крадії встигли поцупити 4 підкладки типу Р-65 та 24 кочетили.

Збільшення кількості крадіжок засвідчує необхідність пильного нагляду за колійним господарством, адже від його справності залежить не лише безперебійний рух поїздів, а й життя людей.

Як з'ясувалося, колійному господарству дошкуляють не лише злодії. Несподіваний випадок стався на Закарпатській дирекції, де біля колії виявили бойовий снаряд дрібного калібру. Про небезпечну знахідку повідомили відповідні служби.

ОГОЛОШЕННЯ

Інвестор – ДТГО “Львівська залізниця” – планує реалізувати капітальний ремонт залізничної колії на перегоні Рудки-Калинів із 41 км ПК 7 по 50 км ПК 1. Проведення даних робіт зумовлене необхідністю підвищення рівня безпеки руху поїздів, комфортності поїздок пасажирів та дозволить скоротити витрати на поточне утримання і ремонт колії, а також використовувати більш прогресивні конструкції колії. Залізнична колія перегону Рудки-Калинів знаходиться у смузі відведення залізниці.

Роботи проводяться технікою підрядника з використанням залізничної спецтехніки. Екологічні обмеження планової діяльності не плануються. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території передбачені у проектних рішеннях.

У процесі проведення робіт утворення небезпечних відходів виключається.

Проект виконано “Технотранспроект”.

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської
залізниці та дорпрофсож
Ресурційне свідомство
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Коректор
Андрій КОСЮРА.....226-32-03
Кореспонденти:
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Тетяна БАЛЛА.....226-59-27
Оксана ЛОЖ.....226-36-23
Лілія БАРАНИЧ.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

**Львівський
ЗАЛІЗНИЧНИК**

Адреса редакції: 79000
м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 38 664.
Замовлення 934.
Зверстано у комп'ютерному центрі
редакції газети “Львівський
залізничник”
Комп'ютерна верстка
Тетяни ПЕСТОВОЇ.....226-38-15.

Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко,
Галина Квас, Олександр Гершуненко,
Андрій Косюра.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. Листування із читачами ведеться лише на сторінках газети При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов'язкове.
Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.